

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 144/13

Luxemburg, 24 octombrie 2013

Hotărârile în cauzele C-22/12 și C-277/12
Katarína Haasová/Rastislav Petrík și Blanka Holingová și
Vitālijs Drozdovs/Baltikums AAS

Dacă dreptul național permite membrilor de familie ai victimei unui accident rutier să solicite o despăgubire pentru prejudiciul moral suferit, aceasta trebuie să fie acoperită de asigurarea auto obligatorie

Într-un astfel de caz, acoperirea minimă prevăzută de dreptul Uniunii pentru vătămările corporale se aplică deopotrivă prejudiciului moral

Prima directivă¹ a Uniunii în materie de asigurare auto obligatorie impune statelor membre ca vehiculele care provin în mod obișnuit de pe teritoriul lor să fie acoperite de o asigurare. Deși statele membre sunt libere să stabilească daunele acoperite de această asigurare precum și termenii și condițiile sale, A doua directivă² adoptată în acest domeniu prevede că asigurarea trebuie să acopere în mod obligatoriu vătămările corporale pentru un quantum minim de 1 milion de euro pe victimă sau de 5 milioane de euro pe eveniment asigurat, în acest din urmă caz indiferent de numărul victimelor. De asemenea, aceasta trebuie să acopere și daunele materiale pentru un quantum minim de un milion de euro pe eveniment asigurat, indiferent de numărul de victime.

Cauza C-22/12

Domnul Haas a decedat la 7 august 2008 pe teritoriul ceh într-un accident rutier provocat de domnul Petrík, care conducea un autoturism aparținând doamnei Holingová.

Autoturismul doamnei Holingová, înmatriculat în Slovacia și în care domnul Haas era pasager, a intrat în coliziune cu un vehicul de mare tonaj înmatriculat în Republica Cehă. Domnul Petrík, care a fost declarat responsabil de acest accident, a fost condamnat, între altele, să repare dauna suferită din cauza acestui accident de doamna Haasová, soția victimei. Însă doamna Haasová și fiica sa solicită de asemenea societății de asigurări a doamnei Holingová repararea prejudiciului moral cauzat de pierderea soțului și, respectiv, a tatălui.

Instanța sesizată cu soluționarea litigiului explică faptul că dreptul civil ceh care, în opinia acesteia, este aplicabil în speță permite unei persoane fizice să solicite o despăgubire pentru prejudiciul moral cauzat de atingerea adusă integrității persoanei sale. Cu toate acestea, considerând că acoperirea asigurării auto obligatorii nu cuprinde, potrivit dreptului slovac al asigurării obligatorii, prejudiciul moral, societatea de asigurări a doamnei Holingová refuză să plătească o astfel de despăgubire.

Krajský súd v Prešove (Curtea Regională din Prešov, Slovacia) solicită Curții de Justiție să stabilească dacă asigurarea auto obligatorie trebuie să acopere despăgubirea prejudiciilor morale suferite de persoanele apropiate victimelor decedate într-un accident rutier.

¹ Directiva 72/166/CEE a Consiliului din 24 aprilie 1972 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la asigurarea de răspundere civilă auto și introducerea obligației de asigurare a acestei răspunderi (JO L 103 p. 1, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 10).

² Directiva 84/5/CEE a Consiliului din 30 decembrie 1983 privind apropierea legislațiilor statelor membre privind asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule (JO 1984, L 8, p. 17, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 104), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2005/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 (JO L 149, p. 14, Ediție specială, 06/vol. 7, p. 212).

În hotărârea pronunțată, Curtea amintește în primul rând că obligația de acoperire de asigurare în temeiul răspunderii civile pentru pagubele produse de autovehicule este distinctă de întinderea despăgubirii pentru aceste pagube în temeiul răspunderii civile a asiguratului. Într-adevăr, în timp ce prima este definită și garantată de reglementarea Uniunii, cea de a doua este reglementată, în esență, de dreptul național.

Astfel, statele membre rămân, în principiu, libere să determine, în cadrul regimurilor interne de răspundere civilă, daunele cauzate de autovehicule care trebuie reparate, întinderea despăgubirii pentru aceste daune și persoanele care au dreptul la respectiva reparație. Cu toate acestea, Curtea subliniază că, dintr-o preocupare de a reduce deosebirile care ar subzista între legislațiile statelor membre privind întinderea obligației de asigurare, Uniunea a impus, în materia răspunderii civile, o acoperire obligatorie a pagubelor materiale și a vătămarilor corporale, până la concurența unor sume determinate în A doua directivă. Statele membre sunt așadar ținute să stabilească daunele acoperite, precum și termenii și condițiile asigurării auto obligatorii ținând seama de normele dreptului Uniunii.

În continuare, Curtea precizează că vătămarile corporale a căror acoperire este obligatorie în temeiul celei de A doua directive **cuprind orice prejudiciu care rezultă dintr-o atingere adusă integrității persoanei**, inclusiv suferințele, atât fizice, cât și psihologice. Astfel, **printre daunele care trebuie reparate în conformitate cu dreptul Uniunii figurează prejudiciile morale a căror reparare este prevăzută în temeiul răspunderii civile a asiguratului de dreptul național aplicabil litigiului.**

În sfârșit, Curtea arată că protecția Primei directive se extinde la orice persoană care are dreptul, în temeiul dreptului național al răspunderii civile, la repararea daunei cauzate de autovehicule. Întrucât, potrivit indicațiilor instanței slovace, dreptul ceh acordă doamnei Haasová și fiicei sale dreptul la repararea prejudiciului moral suferit ca urmare a decesului soțului său și, respectiv, al tatălui său, ele ar trebui așadar să poată beneficia de protecția acordată de această directivă.

Cauza C-277/12

În Letonia, deși repararea prejudiciului moral pentru durerea și suferințele psihologice cauzate de decesul susținătorului economic al familiei, al unei persoane aflate în întreținere sau al soțului poate fi solicitată societății de asigurări a persoanei responsabile de un accident rutier, cuantumul său este totuși limitat la 100 de LVL (aproximativ 140 de euro) pentru fiecare solicitant și pe persoană decedată.

La 14 februarie 2006, părinții domnului Drozdovs au decedat într-un accident rutier care a avut loc în Riga (Letonia). Domnul Drozdovs, în vârstă de 10 ani, a fost plasat sub tutela bunicii sale. Ulterior, tutorele a solicitat societății de asigurări a persoanei responsabile de accident să plătească despăgubiri în cuantum de 200 000 LVL (aproximativ 284 820 de euro) pentru prejudiciul moral suferit de domnul Drozdovs din cauza pierderii părinților săi.

Augstākās tiesas Senāts (Senatul Curții Supreme, Letonia), sesizat cu soluționarea litigiului dintre domnul Drozdovs și societatea de asigurări, pe de o parte, adresează Curții aceeași întrebare ca și instanța slovacă în cauza Haasová și, pe de altă parte, solicită să se stabilească dacă limitarea de dreptul leton a cuantumului maxim al despăgubirii prejudiciului moral suferit din cauza unui accident rutier este compatibilă cu dreptul Uniunii.

La fel ca în hotărârea pronunțată astăzi în cauza Haasová, Curtea arată că dacă dreptul național permite membrilor familiei victimei unui accident rutier să solicite o despăgubire pentru prejudiciul moral suferit, aceasta trebuie acoperită de asigurarea auto obligatorie. Or, întrucât, potrivit indicațiilor instanței naționale, dreptul leton acordă domnului Drozdovs dreptul la repararea prejudiciului moral suferit ca urmare a decesului părinților săi, el ar trebui așadar să poată beneficia de protecția acordată de Prima directivă.

Curtea constată de asemenea că, dacă un stat membru recunoaște dreptul la o despăgubire pentru prejudiciul moral suferit, el nu poate să prevadă pentru această categorie specifică de

daune, care țin de vătămările corporale în sensul celei de A doua directive, garanții maxime inferioare garanțiilor minime stabilite de această directivă. Astfel, directiva nu prevede și nici nu autorizează o altă diferențiere între daunele acoperite decât cea stabilită între vătămările corporale și pagubele materiale.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708